

[Qvist Jørgensen]

og vi kunne samtidig meddele ministeren, at i det omfang ministeren ikke ville inddrage disse forhold i sit lovforslag, måtte ministeren forvente, at et flertal ville fremsætte dem som ændringsforslag til lovforslag nr. L 129. Det skal retfærdigvis nævnes, at ministeren har taget en beskeden del, nemlig fire områder, med i det endelige lovforslag, men med hensyn til resten er vi i den barokke situation, at ved et lovforslag, der tager sit udgangspunkt i et vedtaget beslutningsforslag, skal det flertal, der vedtog beslutningsforslaget, præcisere hvad sagerne drejer sig om.

Selv om det er sagt gang på gang, må jeg altså gentage, at et flertal bestående af Kristeligt Folkeparti, Socialistisk Folkeparti og Socialdemokratiet vil tilføre et stort og trængende område en beskeden ressourceforøgelse på 50 mio. kr. Vi har på intet tidspunkt ønsket at brænde 500-600 mio. kr. af i et bureaukratisk system, som ministeren påstår. Det er helt urimeligt, det er at skyde os motiver i skoene, som vi slet ikke er i besiddelse af, tværtimod er vi meget ansvarsbevidste, men det er den mest betænkelige af de lurvede metoder, der er bragt i anvendelse. Skulle vi ikke se at få disse metoder stoppet og koncentrere os om det væsentlige, det, der drejer sig om, nemlig at skaffe et trængende område et beskedent beløb uden indførelse af unødigt bureaukrati?

Karen Højte Jensen (KF):

Regeringen er blevet pålagt at fremsætte det foreliggende forslag af Socialdemokratiet, Socialistisk Folkeparti og Kristeligt Folkeparti, så det vil givetvis ikke overraske, når jeg afviser forslaget.

Det Konservative Folkeparti ser som forslagsstillerne til det oprindelige beslutningsforslag med stor alvor på alkoholmisbrug og ønsker både en seriøs forebyggende indsats og en tilsvarende behandling, men forslaget her bygger på den filosofi, at jo flere ansatte og jo flere organer, des bedre resultater opnår man. Det tror vi faktisk ikke på. Vi finder forslaget bureaukratisk og detaljeregulerende, og vi mener, at den lokale indsats skal baseres på lokale behov som nu og ikke på detaljerede centralt fastsatte regler.

Jeg forstod på hr. Qvist Jørgensen, at forslaget overhovedet ikke skulle ind i DUT-forhandlingerne. Det betyder så, hr. Qvist Jørgen-

sen, at dette forslag ikke koster amter og kommuner én eneste krone, men når jeg ser på det oprindelige beslutningsforslag, står der, at hver kommune skal nedsætte et forebyggelses- og bevillingsnævn, der får bistand fra kommunale alkoholkonsulenter, og også i amterne skal der ske ansættelse af konsulenter. Hvordan kan det gå op i en højere enhed med hr. Qvist Jørgensens udsagn om, at det ikke ville koste en krone, fordi det slet ikke kommer ind i DUT-forhandlingerne? Hvad koster så det forslag, Socialdemokratiet vil have vedtaget her?

Jeg er klar over, at jeg nok er inde på noget andet end det, der lå i beslutningsforslaget, men jeg vil også gerne vide, hvilke initiativer der nu skal gennemføres i stedet for dem, der lå i beslutningsforslaget, for det var ikke det, hr. Qvist Jørgensen beskæftigede sig mest med i sin tale.

(Kort bemærkning).

Qvist Jørgensen (S):

Nøglepunktet er jo præcis det samme, som vi både har sagt til ministeren og sagde fra denne talerstol, da beslutningsforslaget blev vedtaget: Vi skal gøre brug af de ressourcer, der i forvejen findes – eller i hvert fald burde være til stede – i langt de fleste kommuner og amtskommuner, og derfor vil der ikke, i hvert fald ikke i nogen nævneværdig grad, være anledning til overhovedet at bringe DUT-princippet ind, når vi taler om en fond på 50 mio. kr.

Jeg sagde ikke før, at jeg fuldstændig udelukkede det, for det var jeg slet inde på. Jeg sagde, at hvis vi taler om ministerens oplæg på 500-600 mio. kr., er det da klart og indlysende, at DUT-princippet må med ind i overvejselsen, det er vi enige med høringspartnerne i. Men de har altså kun haft lejlighed til at udtale sig på et svært forkert materiale i forhold til de beslutninger, der blev truffet den 28. maj 1991.

(Kort bemærkning).

Karen Højte Jensen (KF):

Jeg tror altså, det drejer sig om, at hr. Qvist Jørgensen simpelt hen ikke ved, hvad der ligger i DUT-princippet. På den ene side bliver det sagt, at man overhovedet ikke skal ind i de forhandlinger, fordi der ikke er behov for det,